

INDRUKKEN

VAN DEN HOOFDREDACTEUR

Grüss-Gott.

WAT ZIJN ER IN DE VERSCHILLENDE TALEN EN landen toch nog vele goede herinneringen aan vroeger dagen! Als de geest der revolutie over de volkeren vaardig wordt, wordt gebroken met elke openlijke erkenning van hetgeen God doet en is: ook van hetgeen Hij deed in vroeger dagen. De historie wil men liever niet meer hooren; de lessen der geschiedenis liever vergeten.

Werd vroeger, bij de Fransche revolutie, het randschrift der munt, dat getuigde van Gods nabijheid, niet weggesneden? — Hoe schoon is het, als, zooals bij ons, een geldstuk ons toeroept: God met ons! — Werden niet later in Parijs, toen een anti-Christelijke regeringsmeerderheid in het Parlement gevonden werd, bij wijze van spreken de lichten aan den hemel uitgedoofd?

Is niet, bij de Bolsjewistische revolutie in Rusland, de haat tegen den godsdienst zóó fel geweest, dat niet alleen velen hun geloof met den dood moesten bezegelen, maar ook elke herinnering aan God en Zijn dingen moest verdwijnen?

Onlangs kwam ik voorbij een groot gebouw en las de woorden „Ad majoram Deo gloriam.“ Het was nog uit den tijd van Keizer Frans Jozef van Oostenrijk, toen Tirol nog niet tot Italië behoorde. Een openlijke erkenning, dat God de hoogste eer toekomt. Ook al is dat niet altijd oprecht gemeend, het getuigt toch van een tijdgeest, die God nog niet heeft weggedacht.

Zooals in Nederland, wanneer daar op onze monumenten het Psalmwoord staat: „De Heere heeft groote dingen bij ons gedaan; dies zijn wij verblijd.“

De geest uit den afgrond, die zich almeer doet gelden, en eenmaal een tijd lang overheerschend zal zijn op aarde, verheft zichzelf, maakt zichzelf groot, en is tegen God gekant, tegen elken god. (Dan. 11 : 36 en 37; 2 Thess. 2 : 4.) Toch heeft men een god, maar een vreemden; den god Maüzzim, dien men met geschenken eert, en die sterkte geeft, totdat Gods gramschap aan de willekeur een einde maakt. (Dan. 11 : 38 en 39.)

Een van de dingen, die óók nog spreken van vroeger rekenen met God, zijn de groetenissen. Het Fransche Adieu bij het afscheid getuigt nog altijd van een: „Met God!“ En ligt niet in het Engelsche „Goodbye“ de wensch: God zegene u. — God zij met u?

Dezer dagen treft het mij telkens, hoe de menschen hier in Tyrol elkaar toeroepen: „Grüss-Gott.“ 't Is waar, men denkt er niet bij aan God; ook niet aan den goeden wensch, dien men meegeeft. Maar is deze vriendelijke groetenis niet even liefelijk als de Grieksche: „Wees gegroet!“ of „Verblijd u“? Grüss-Gott wil zeggen: „Gott grüsse Dich.“ — God geve Zijn zegengroet over u!

„Gott grüsse Dich!“ kein andrer Gruss
gleicht den an Innigkeit,
„Gott grüsse Dich!“ kein andrer Gruss
passt so zu Allerzeit!

Laat ons zulke herinneringen aan tijden, toen men openlijk met God rekende, behouden, en elkaar blijde groeten met een „Vrede!“ of „God zegene u!“

„IN 'T BELANG DER WAARHEID“

EEN GEACHTE LEZERES UIT BUSSUM zond ons eenigen tijd geleden een uitknipsel uit het Geill. Weekblad van de Nieuwe Bussumsche Courant van begin Februari j.l. Wij geven hierbij een afdruk van het cliché met onderschrift, zooals dit in deze „Illustratie“ voorkwam. Ook andere Zondagsbladen moeten dezelfde kopy hebben bevat. Onze lezeres schrijft naar aanleiding daarvan: „Eén van tweeën is dus waar, of uw bericht, dat Miss Pankhurst tot bekeering is gekomen, of dit bericht, maar dan krijgt men een vreemden indruk van haar bekeering; of... wellicht bestaan er verschillende Misses Pankhurst? Het lijkt mij in elk geval in 't belang der waarheid goed toe, dat u deze zaak eens grondig onderzocht.“

Eigenlijk behoefden we dit niet te doen. Want het plaatje maakte het door de kleeding van heer, dame en politieagent al duidelijk genoeg, dat het hier geen arresteeren van thans, maar van vóór den oorlog gold!

't Is merkwaardig, wat die neutrale illustraties haar lezers en lezeressen durven voorzetten. Als wij Christenen, zoo iets eens deden! Hoe zouden we voor „onwaar“ en in elk geval voor „achterlijk“ worden uitgekreten! Maar is het dan niet achterlijk te noemen, als men — zooals die neutrale bladen vaak doen — Bijbel-aanhalingen den een of anderen tegenwoordigen schrijver toerekent, of o.a. ook... plaatjes geeft, die moeten voorstellen, hoe een bekende dame dezer dagen zou zijn opgepakt, terwijl het een foto geldt van ongeveer vijftien jaar geleden?

In 't belang van de waarheid hebben we echter deze zaak in Engeland zelf onderzocht, en het volgende antwoord gekregen:

„De vergissing is ontstaan door niet goed te onderscheiden tusschen Mrs. Emmeline Pankhurst, (die onlangs als candidate der conservatieven gesteld is voor het Parlement, na haar terugkeer uit Canada,) en Miss Christabel Pankhurst, (een der dochters van Mrs. E. Pankhurst,) die sinds eenige jaren, na haar bekeering, haar vroegere politieke activiteit heeft verwisseld met godsdienstig werk. Deze laatste schrijft nu boeken en spreekt over de nabijzijnde tweede komst onzes Heeren Jezus Christus. — Het spreekt wel vanzelf, dat de afdruk, mij toegezonden, genomen is naar een foto uit de vooroorlogsche dagen, toen de suffragettes zulk een agitatie tegen de Regeering voerden.“

't Is zeker in 't belang der waarheid, dat in deze zaak volle klaarheid werd gegeven. Want Miss Christabel Pankhurst getuigt dagelijks in Engeland van haar geloof in Christus, en van haar vaste overtuiging, dat de Christenen meer moeten uitzien naar Jezus' komst. Berichten en plaatjes, als in ons land verbreid, verzwakken natuurlijk dit getuigenis. We hopen dan ook, dat de Illustraties, die 't verkeerde opnamen, na ontvangst van dit stukje hun fout zullen herstellen. Onze lezers en lezeressen, die ook die andere bladen lezen, willen er wel op letten, en bij verzuim er die Redacties op wijzen. „In 't belang der waarheid.“

J. N. V.

Alweer Mrs. Pankhurst. Jaren geleden behoorde te Londen Miss Pankhurst tot de meest actieve suffragettes van de daad. Zij is uit Canada teruggekeerd, en nu, 77 jaar oud, is zij candidate voor het Parlement geworden. Voor haar optreden werd zij andermaal, onder verzet, gearresteerd.